

TOPLUM DESTEKLİ POLİSLİK BİRİMİNDE ÇALIŞAN PERSONELİN TOPLUM DESTEKLİ POLİSLİK FELSEFESİNİ ALGILAMA DÜZEYLERİ: TÜRK POLİS TEŞKİLATI ÖRNEĞİ

Perception Level of Community Policing Philosophy by Community Policing Officers: The Case of Turkish National Police

Mehmet ODABAŞI*

Murat DELİCE**

ÖZET

Toplum Destekli Polislik (TDP) 1980'li yılların başından itibaren ABD gibi gelişmiş ülkelerde 2000'li yılların başından itibaren de Türkiye'de uygulanan yeni bir polislik felsefesidir. TDP tarzı felsefelerin herhangi bir organizasyonda etkili bir şekilde kullanılabilmesi için o felsefenin özellikle organizasyonda uygulayıcı konumda bulunan personel tarafından kabul edilmesi ve içselleştirilmesi gerekmektedir. TDP faaliyetleri ülkemizde yaklaşık 10 yıldır uygulanmasına rağmen bu felsefenin nasıl algılandığına dair bir çalışmanın eksikliği görülmüş ve Türkiye'nin çeşitli şehirlerinde TDP Şube Müdürlüklerinde çalışan 313 personelin TDP ile ilgili algıları beşli Likert ölçeğine göre hazırlanan bir anketle ölçülmüştür. TDP personelinin genel TDP algısı ile TDP unsurlarının farkındalığı konusundaki algıları 4 ve 4'ün üzerinde bulunmuş olup TDP birimlerinde çalışan personelin TDP felsefesinin anlamı, TDP'nin unsurlarının içeriği ve amaçları konularında bilinçli oldukları sonucu ortaya çıkmıştır. Halkla ilişkiler (4,7) TDP'nin en iyi anlaşılabilir unsuru olarak göze çarparken, TDP felsefesinin kurumsallaşma (3,0) konusunda istenilen seviyeye ulaşamadığı tespit edilmiştir. Ayrıca katılımcıların demografik özelliklerinden bağımsız olarak TDP konusunda benzer görüşlere sahip oldukları anlaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Toplum Destekli Polislik, Polis-Halk İlişkisi, Polis Algısı, TDP Politikaları, TDP.

ABSTRACT

Community Policing (CP) has been the leading philosophy in policing in developed countries like the United States from the 80s and in Turkey since 2000. Philosophies such as CP can only be effective when they are perceived and internalized by the personel who puts them into practice. Although CP activities have been implemented for 10 years, lack of studies regarding the perceptions about CP was noticed and perception levels of 313 CP officers from various police departments were measured by using a survey with 5 item Likert questions. The perception of CP in general and perceptions of four elements of CP resulted in scores of 4 and over which demonstrates that CP officers understood and internalized the meaning, content, and goals of CP philosophy. Public relations (4,7) was the most understood element of CP whereas institutionalization (3,0) of the philosophy has not yet reached to expected levels. Furthermore, it is understood that the survey participants have similar beliefs regardless of their demographic characteristics.

Key words: Community policing, Police-community relations, Police perception, Community Policing Strategies, CP.

GİRİŞ

Polis teşkilatlarının ana vazifesi buldukları toplum içerisinde iç güvenlik hizmetini sağlamaktır. Polis teşkilatları bu hizmeti yerine getirirken hizmet prensiplerini çeşitli felsefeler ve akımlara dayandırmaktadırlar. Polis teşkilatlarının tarihlerine bakıldığında ise hizmet prensiplerinin çok büyük değişikliklere uğradığını görmek mümkündür. Seksenli yılların başına kadar birçok polis teşkilatı reaktif yani suç oluşuktan sonra müdahale yöntemini benimsemekte ve polisin başarısını sadece suça müdahale zamanı ve suçların aydınlatılma oranı ile değerlendirmekteydi. Ancak polisiye görevlerdeki yeni paradigma proaktif polislik yapmayı, yani suç oluşmadan önce harekete geçmeyi, toplumla daha ilgili olmayı ve adeta bir sosyal hizmet uzmanı gibi hareket etmeyi salık vermektedir (Steinheider ve Wuestewald, 2008:145). Bu yeni paradigmaya Toplum

* Dr. Emniyet Müdürü, Elazığ Zülfü Açar Polis Meslek Yüksek Okulu, mehmetodabasi@gmail.com

** Dr. Emniyet Müdürü, Erzurum İl Emniyet Müdürlüğü, muratdelicekos@yahoo.com

Destekli Polislik (TDP) adı verilmektedir ki aslında bu felsefe modern polisliğin kurucusu olduğu kabul edilen İngiliz Sir Robert Peel'in fikirlerini yansıtmaktadır. Sir Robert Peel polisiye hizmetlerin düzenlenmesini halk ile polis arasındaki etkili bir ilişki üzerine bina etmiş ve "polis halktır, halk da polistir" tabirini kullanarak bu ilişkinin önemini ifade etmiştir (Hess ve Orthmann, 2011:236).

TDP uygulamaları 1980'li yıllardan sonra tüm dünyada hızla yayılmaya başlamıştır. Ülkemizde ise 2000'li yılların başında Türk Polis Teşkilatı TDP açısından teşkilatlanmaya başlamıştır. Her organizasyonda olduğu gibi Türk Polis Teşkilatı'nda da başarılı olabilmenin en temel şartlarından birisi, organizasyona ait misyon, vizyon ve ilkelerin organizasyonun her kademesinde görev alan personel tarafından bilinmesi ve içselleştirilmesidir. TDP konusunda çalışan araştırmacıların birçoğu bu konu üzerinde durmuş ve yapmış oldukları çalışmalarda TDP uygulamalarının başarısının önşartı olarak organizasyonel bazda bilincin oluşması gerektiği yönünde görüş belirtmişlerdir (Williams'tan akt. Trojanowicz ve Bucqueroux, 1990; Williams ve Sloan, 1990). TDP bilincinin oluşması kapsamında TDP'nin ne olduğunun, amaçlarının neler olduğunun ve bu amaçlara ulaşma doğrultusunda izlenecek yol haritasının ve spesifik uygulamaların neler olduğunun bilinmesi gerekmektedir. Gül (2010), TDP felsefesinin başarılı olabilmesi için polis teşkilatlarında özellikle yönetici pozisyonunda olanların bu felsefeyi en iyi şekilde anlamaları gerektiğini iddia etmektedir. Delice ve Duman da (2012) TDP uygulamalarının etkilerini artırmak için TDP birimlerinde çalışanlarla beraber tüm polislerin TDP konusunda eğitilmeleri gerektiğini vurgulamaktadırlar. Aslında felsefenin başarılı olabilmesi için teşkilatın her kademesinde görev alan personelin felsefeyi anlaması ve içselleştirmesi gerekmektedir (Williams'tan akt. Oliver, 1998: 155). Bu çalışmanın çıkış noktası da TDP birimlerinde çalışan personelin, sözkonusu felsefeyi algılama düzeylerini anlamaya çalışma düşüncesidir.

Türkiye'de TDP faaliyetleri 2000'li yılların başında itibaren uygulamaya geçirilmiştir. Özellikle 2007 yılında Asayiş Daire Başkanlığı'nın yayınlamış olduğu genelge ile TDP esasları belirlenmiş ve resmîyet kazanmıştır. Uygulamaya konulan bu felsefenin Emniyet Teşkilatı personeli tarafından istenilen ölçüde algılanması, prensiplerinin içselleştirilmesi ve tüm teşkilat mensuplarının bu felsefeyi benimsemesi TDP felsefesinin uygulanması için zeminin hazırlanması adına çok önemlidir. Türkiye'de TDP literatürü incelendiğinde, kısıtlı da olsa, halkın TDP'ye bakış açısı ve algısını ölçen çalışmalar olduğu görülmektedir. Ancak, TDP uygulamasını hayata geçirecek olan Emniyet teşkilatı mensuplarının bu felsefeyi nasıl algıladıklarına dair çalışmaların eksikliği dikkat çekmektedir. Bu çalışma, Türk Polis Teşkilatı'nın TDP kadrolarında çalışan personelinin TDP algısını ölçme amacıyla hazırlanmıştır.

1. Tarih Boyunca Polislik Felsefeleri

Demokratik toplumların çoğunda iç güvenlik hizmeti polis teşkilatları tarafından ifa edilirken, bu hizmetler belirli felsefe ve prensipler doğrultusunda yapılmaktadır. Polislik tarihi ile ilgili literatür incelendiği zaman özellikle TDP'nin çıkış noktası olan Amerika Birleşik Devletleri'nde polisiye uygulamaların tarihsel akış içerisinde keskin dönemeçlere sahip olduğu ve üç ana dönemin polislik uygulamalarına yön verdiği görülmektedir.

1840-1930 yılları arasına kadar devam eden Politik Dönem boyunca polisler daha çok gücünün yanında yer alan ve politikaların güdümünde hareket eden bir görüntü içerisinde olmuşlardır (Schmallegger, 2004:241). Ancak, kuruluş amacı ve toplum içerisinde ifa ettiği görevlerin belirsizliği, aynı zamanda politik olarak güçlü insanların yönlendirmesi dışına çıkılamaması bu ilk dönemin polislik adına başarısızlıkla sonuçlanmasına sebep olmuştur (Oliver, 2006:53).

1940 sonrasındaki ikinci dönem ise Reform dönemi olarak anılmaktadır (Schmallegger, 2004:241). Oliver (2006:53) bu dönemde özellikle Auguste Vollmer gibi polis müdürlerinin de çabalarıyla, kanunları uygulamaya çalışan ve profesyonellik kavramı çerçevesinde organize olan bir polis hareketinin oluştuğunu söylemektedir. Polis, bu dönem içerisinde, daha önceden diğer kamu kurum ve kuruluşlarının yapması gerektiği halde kendi üzerine tevdi edilmiş sosyal görevler-

den arınmış ve daha çok suçla mücadele eden ve suçluları yakalayan bir görünüme bürünmüştür (Oliver, 2006:53).

Reform döneminde her ne kadar polisteki yolsuzluğun önlenmesi adına önemli mesafeler katedilmiş ve polis profesyonelliği kavramı ortaya çıkmış olsa da, ülke genelinde sosyal yapıda meydana gelen değişiklikler toplum ile polis arasındaki mesafenin iyice açılmasına neden olmuştur. Ayrıca polis alt kültürünün de etkisiyle polis ile toplum arasında bir uçurum oluşması nedeniyle polis yöneticileri yeni bir yaklaşım ile polislik felsefesini modifiye etme ihtiyacı duymuşlardır. Bu son dönem literatüre TDP olarak kaydedilmiştir.

2. TOPLUM DESTEKLİ POLİSLİK

TDP felsefesi seksenli yılların başından beri birçok polis teşkilatında benimsenmiştir (Innes, Abbott, Lowe, ve Roberts, 2009). Peaslee'nin (2009:115) belirttiği üzere, TDP felsefesi ile polis müdürlükleri organizasyonel hedeflerini yeniden düzenlemiş ve bu hedefleri polis ile hizmet ettikleri toplum arasında güçlü bir ilişki kurma temeli üzerine bina etmişlerdir. Amerika'da iç güvenlik hizmetinin sağlanması konusunda seksenli yılların öncesine bakacak olursak, polis teşkilatlarının reaktif polisliği felsefe olarak kullandıklarını görebiliriz. Reaktif polislik felsefesinde, polisin suç oluştuktan sonra kendisine yapılan çağrılarını değerlendirmesi ve suç mahalline çok hızlı ulaşması amaçlanıyordu. Bu felsefenin suçu azaltmada çok kısıtlı etkisi olması aslında felsefenin suç öncesi herhangi bir önlem alma düşüncesini içermemesinden kaynaklanıyordu.

Reaktif polislik felsefesinin hâkim olduğu Reform döneminden TDP dönemine geçiş esnasında iki önemli projenin katalizör vazifesi gördüğünü söyleyebiliriz. Bunlardan ilki Herman Goldstein'in önermiş olduğu Problem Odaklı Polislik projesidir (Carter, 2000:6). Bu proje kapsamında Goldstein, her polis memurunun sorumluluk bölgesindeki olaylarla kısaca SARA olarak tanımladığı Tarama (Scanning), Analiz (Analysis), Müdahale (Response) ve Değerlendirme (Assessment) metodolojisi içinde ilgilenmesini önermiştir (Carter, 2000:6).

Aynı dönem içerisinde uygulamaya sokulan diğer bir proje ise Robert Trojanowich tarafından hayata geçirilen Mahalle Yaya Devriyeleri uygulamasıdır. Bu uygulama polis memurlarının araçlarında görev yapmak yerine, yaya olarak halkın içine karışmalarını, sorumluluk bölgeleri ile ilgili problemleri ilk ağızdan öğrenmelerini ve sosyal hizmet kurumları ile vatandaşlar arasında koordinatörlük yapmaları düşüncesini savunuyordu (Carter, 2000:7). Her iki proje de derinlemesine incelendiğinde TDP uygulaması ile büyük benzerlikler gösterdikleri anlaşılacaktır.

2.1. Toplum Destekli Polisliğin Unsurları

Amerikan Toplum Destekli Polislik Bürosu TDP' yi kısaca suç, suç korkusu ve sosyal düzensizlikler gibi toplumda oluşması muhtemel güvenlik konularını, problem çözme tekniklerini kullanarak ve sürekli halkla ve çeşitli kurumlarla işbirlikleri sağlayarak önlemeyi amaçlayan organizasyon stratejisini benimseyen bir felsefe olarak tanımlamaktadır (Community Policing, 2012). Bu tanım analiz edildiğinde ortaya suçu önleyici çalışmalar yapmak, suç korkusunu azaltmak, halkla ilişkileri geliştirmek ve işbirlikleri yapmak gibi kavramlar ortaya çıkmaktadır.

Esasında TDP düşüncesinin temelinde polislerin toplumun desteğini almadan tamamen başarılı olamayacakları düşüncesi yatmaktadır. Bu desteği alma adına öncelikli olan şart ise polis ile toplumun aynı duygu ve düşüncüyü paylaşması, polisin toplum ile daha ilgili olması ve toplumu yapmış olduğu görevin toplum yararına olduğu konusunda ikna etmesidir. Bu şekilde polis toplum ile arasında olan engelleri kaldırabilecektir.

Yukarıda kısaca özetlenen hususları dört ana başlık altında toplamak mümkündür: Proaktif polislik, suç korkusunun azaltılması, kaynakların etkin değerlendirilmesi ve halkla ilişkiler.

2.1.1. Proaktif Polislik

Reaktif polislik uygulamasında polisin ana rolü suçla mücadeledir. Bu felsefe içerisinde polis, suç oluştuktan sonra faili yakalama ve adalete teslim etme görevini ifa eder. Proaktif polislik ise bir adım daha ileriye giderek suçun oluşmasını engelleme adına çalışmalar yapılmasını ifade etmektedir. Proaktif felsefe ile birlikte polis toplumla daha içiçe olarak, toplumun çeşitli kesimlerinde ortaya çıkması muhtemel suçlarla ilgili ön çalışmalar yapacak, suçun işlenmesine elverişli fiziksel mekanların düzeltilmesi için çalışacak ve toplumu suç unsurlarının oluşmasının engellenmesi konusunda bilinçlendirici çalışmalar yapacaktır (Moore, Trojanowic ve Kelling, 2000:42).

Proaktif polislikte, toplum içerisinde yaşanan ve problem olarak görülebilecek fakat küçük müdahalelerle bu problemlerin suça dönüşmesini engelleyecek çalışmalar yapma düşüncesi esastır (Colvin ve Goh, 2006:20). Aslında bu düşünce Toplam Kalite Yönetimi felsefesini de yansıtmaktadır. Toplam Kalite Yönetiminde sunulan ürünlerin en başta kaliteli ve hatasız olması yönünde çalışma vardır. Hatalı olduğu tespit edilen ürünlerin iadesi sonucunda düzeltilmesi ve denetlenmeden geçerek tekrar sunulması doğru bir davranış olsa da aradaki süreç hizmet sunulan kitleyi rahatsız etmektedir. Benzer şekilde suç oluştuktan sonra ona müdahale etme esas olmasına rağmen suçun mağduru olan insanların yaşamış oldukları süreç rahatsız edicidir ve insanlar bu süreci hiç yaşamamış olmayı tercih edeceklerdir (Carter, 2006:9).

Günümüzde TDP uygulamaları çerçevesinde polis-mahalle sakinleri toplantıları, işyerlerinin ve ikametlerin özellikle mala karşı işlenen suçlara karşı uyarılmaları ve metruk binaların güvenli mekânlar haline getirilmesi adına çalışmalar yapılmaktadır.

2.1.2. Suç Korkusunun Azaltılması

Abaraham Maslow ihtiyaçlar hiyerarşisinde, güvenlik ihtiyacının insanın fizyolojik ihtiyaçlarından hemen sonra ikinci sırada geldiğini belirterek insanın güven içinde yaşamaya ne kadar muhtaç olduğunu bildirmektedir. Günümüzde sıklıkla duyduğumuz yaşam kalitesinin artırılması kavramı düşünüldüğünde, insanın yaşamakta olduğu ortamdaki güvenlik seviyesinin yaşam kalitesine etkisinin olduğu inkâr edilemeyecek bir gerçektir.

Suç korkusu, suç sayılarının artmasıyla artan, ancak bu sayıların azalmasıyla azalmayan bir kavramdır (Uludağ, 2010). Bir suçun mağduru sadece suçtan doğrudan zarar gören değildir. Suç, suç korkusu nedeniyle çok daha geniş boyutlarda tüm toplumu etkileyebilmekte ve onların hayat kalitesini azaltabilmektedir (Delice, 2013).

Suç korkusu kavramını kısaca insanın her an karşılaşabileceği bir tehlikeye karşı vermiş olduğu fiziksel ve duygusal tepki olarak tanımlayabiliriz (Ferraro, 1995). Bu olumsuz tepki ile birlikte insanların kendilerini güvensiz hissetmeleri sebebiyle hareketleri kısıtlanabilir, sosyalleşmeden çekinebilir ve toplumdan uzaklaşabilirler (Kohm, 2009:2). Kırık penceler teorisi incelendiğinde, sosyal yapı içerisindeki düzensizlikler ve olumsuzluklar, çetelerin, evsizlerin, dilencilerin varlığı ve fuhuş, uyuşturucu gibi suçların yaygınlığının suç korkusunu tetiklediği anlaşılmaktadır (Kelling, 2000:61).

TDP uygulamalarının hedeflerinden bir tanesi de toplum içerisinde suç korkusu algısını en alt seviyeye indirgemektir. Yapılan araştırmalara göre, TDP uygulamalarının yapıldığı bölgelerde yaşayan insanlar, suç miktarlarında azalma olmasa bile bu uygulamalar sayesinde kendilerini daha güvende hissettiklerini beyan etmişlerdir (Gianakis ve Davis, 1998). Murray (2005:348) özellikle yaya devriye şeklinde yapılan TDP uygulamaları sayesinde, insanların kendilerini daha güvende hissettiklerini iddia etmektedir.

Asayiş Daire Başkanlığı'nın hazırlamış olduğu Toplum Destekli Polislik Hizmet Standardı kitapçığında suç korkusunun azaltılması uygulamaya ilişkin maddeler arasında yer almaktadır.

2.1.3. Kaynakların Etkin Değerlendirilmesi

İster Türkiye gibi ülke çapında tek bir polis teşkilatı olsun, isterse Amerika Birleşik Devletleri gibi yerel yönetimlere bağlı münferit polis müdürlükleri olsun, polisiye hizmetlerin sunulmasında polis teşkilatlarının sahip oldukları teçhizat ve insan gücü belli bir bütçe ile limitlendirilmiştir. Zengin'in (2012:105) de ifade ettiği gibi kamu hizmetlerinde tutumluluk ve etkinliğin sağlanması sözkonusu hizmetlerin bütçe sınırları dâhilinde verimli bir şekilde sürdürülebilmesi açısından oldukça önemlidir. Tutumluluk ve etkinliğin sağlanması adına, eldeki mevcut kaynakların istihdamının planlı, düzenli ve isabetli bir şekilde yapılması gerekmektedir. Polis yöneticilerinin bu istihdamı doğru yapabilmeleri için sorumlu oldukları bölgelerdeki problemleri iyi analiz edebilmeleri ve kaynaklarını bu sorunlar doğrultusunda etkili bir şekilde dağıtabilmeleri gerekmektedir.

Sorumluluk bölgesindeki problemlerin, sorunların ve işlenmesi muhtemelen suçların öğrenilmesinde halktan gelecek bilgiler büyük önem arz etmektedir. Toplum ile iyi entegre olmuş polis birimlerinin, halktan gerek ihbarlar yoluyla gerekse çeşitli toplantılarda sorunlar dinlenmesi yoluyla istihbari bilgi elde etmesi ve bunları değerlendirerek etkili politikalar ortaya koyması muhtemeldir (Bullock, 2010:2). Zaten TDP temelinde de etkili ve verimli bir suç analizi yöntemi geliştirilerek kaynakların bu analizlere göre değerlendirilmeleri esası bulunmaktadır (Carter, 2000:6). Politikaların devamlılığının sürdürülebilmesi ve aynı zamanda bilgi paylaşımının sürekli hale getirilebilmesi adına bilgi elde etme yöntemlerinin bir sistematığe bağlanması gerekmektedir. Bullock (2010:5), mahalle toplantıları, anket çalışmaları ve halkın çeşitli kesimleriyle yapılacak paneller yöntemiyle sürekli bilgi girdisinin sağlanabileceğini söylemektedir.

2.1.4. Halkla İlişkiler

Halkla ilişkileri özel veya kamu kuruluşlarının hizmet ettikleri halk kitlesi ile oluşturdukları iletişim kanalları vasıtasıyla etkileşime geçmeleri, kendilerini tanıtıcı faaliyetlerde bulunmaları, hizmet ettikleri halkın istek ve taleplerine mümkün olduğunca cevap verebilecek politikalar geliştirebilmeleri şeklinde tanımlayabiliriz (Güçdemir, 2010:3).

Tanımda da ifadesi geçen hizmet ettikleri halk kitlesi kavramı aslında polisin neden halk ile iyi ilişkiler içerisinde olması gerektiğine tek başına bir cevap olabilecek niteliktedir. Polis halka hizmet etmek ve onların güvenliğini sağlamak için vardır. Varlığı halka güven duygusu vermek olan bir teşkilatın halktan kopuk olması ve halkın polisi gördüğü zaman sadece korku duyması ve hissetmesi birbirine tezat teşkil etmektedir.

Halkla ilişkilerin pozitif yönde geliştirilmesi polisin halk nazarında imajının iyileşmesine, dolayısıyla halkın polise daha fazla güven duymasıyla birlikte daha fazla yardımcı olmasına imkân sağlayacaktır (Gölge, 2010:334). TDP literatürü incelendiğinde TDP felsefesinin halkla ilişkiler boyutunun belki de TDP içerisinde en iyi anlaşılabilir unsur olduğunu söylemek çok da abartılı olmayacaktır. Cheurprakakobkit (2002) polis memurlarının TDP'yi kabullenmeleri ile ilgili yapmış olduğu çalışmada halkla ilişkilerin ön plana çıktığını ifade etmiştir. Yine Sözer'in (2011) Türkiye'deki TDP çalışanlarının TDP algısı ile ilgili yapmış olduğu çalışmada halkla ilişkiler özellikle polis imajının düzeltilmesi bağlamında TDP nin en önemli unsurlarından biri olarak görülmektedir. Delice ve Duman'ın (2012) Erzurum ilinde yaptıkları çalışmada ise halkın polis algısını olumlu yönde değiştiren en büyük etkenlerden birinin polisin halkla ilişkiler bağlamında halkı bilgilendirme çalışmaları olduğu tespit edilmiştir.

2.2. Türkiyede TDP Uygulamaları

Emniyet Teşkilatı TDP felsefesini 2000'li yılların başından itibaren hayata geçirmiştir. Aslında ilk uygulamalar il emniyet müdürlükleri bazında şahsi girişimler sonucu uygulanmaya başlamıştır. 2003 yılında ise, Türk Polis Teşkilatı ile İspanya Polisi, Avrupa Birliği eşleştirme projeleri çerçevesinde, "Türk Polis Teşkilatının Sorumluluk, Etkinlik ve Etkililiğin Arttırılması" (Increasing accountability, efficiency, and effectiveness of Turkish National Police) konulu çalışmayı

başlatmışlardır (TDP Hizmet:58). Bu projenin en öne çıkan uygulaması ise il emniyet müdürlüklerinde TDP birimlerinin kurulmasıdır. 2007 yılında, Emniyet Genel Müdürlüğü bir genelge yayınlarak TDP'yi tüm Emniyet Teşkilatında uygulanacak olan bir program haline getirmiştir. Şu an tüm Türkiye'de faal olan TDP birimleri ilk etapta Ankara, İstanbul, İzmir, Bursa, Adana, Kayseri, Trabzon, Erzurum, Diyarbakır ve Antalya illerinde faaliyete geçirilmiştir (TDP Hizmet:59).

TDP uygulamalarının başlangıç noktası olan Amerika Birleşik Devletleri veya İngiltere gibi devletlerin aksine, Türkiye'de tek bir polis teşkilatı olduğu düşünülecek olursa, TDP uygulamalarının tüm ülkede yeknesaklık göstereceği beklentisi oluşması gayet doğaldır. Ancak il bazında TDP uygulamalarına bakıldığında durumun beklendiği gibi olmadığı, her ilin kendi başındaki yöneticilerinin olaya bakış açısı doğrultusunda uygulamalar geliştirdiği gözlenmektedir. Örnek olarak Erzincan Emniyet Müdürlüğü Aile polisliği uygulamasını ön plana çıkarırken, bazı il emniyet müdürlükleri ise mahalle polisliği uygulamasının dışına çıkmamaktadır. Sonuçta o il emniyet müdürünün TDP'ye bakış açısı ve il emniyet müdürlüğü bünyesindeki bazı yöneticilerin işi sahiplenmesi farklı uygulamaların ortaya çıkmasında önemli bir etken durumundadır.

2.3. Organizasyonel Başarı İçin TDP Felsefesinin Benimsenmesi

Organizasyonel bazda uygulanacak olan değişimlerin başarılı olabilmesi birçok faktöre bağlıdır. Polis teşkilatları gibi organizasyonlar genel olarak değişime karşı direnç gösteren organizasyonların başında gelmektedir. Görev anlayışı içerisinde statükoculuğun ağır bastığı, alışlagelen davranış biçimlerinden vazgeçmenin neredeyse imkânsız olduğu bir organizasyona yeni bir felsefeyi kabul ettirmenin zorluğu da aşıkârdır. Bununla birlikte bir diğer sorun ise bu yeni felsefenin veya değişimin organizasyon tarafından ne şekilde anlaşılacağı konusudur. TDP kapsamında felsefe değişikliğinin yapılabilmesindeki ön şartlardan birisi elbette teşkilat mensuplarının TDP'nin ne olduğunu tam olarak anlayabilmeleri, hedeflerini algılayabilmeleri ve sonuçlarını kabullenmeleridir. Bu başlıbaşına bir sorun iken bir nevi değişim ajanı olarak görev yapacak olan TDP birimlerinde çalışan personelin bu felsefeyi tamamen anlayıp içselleştirmiş olmaları doğal olarak beklenmektedir. TDP personelinin kendi anlamadığı veya sonuçlarını kestiremediği bir felsefeyi organizasyonun diğer çalışanlarına anlatabilmesi veya fiili olarak gösterebilmesi çok da mümkün değildir. Dolayısıyla öncelikle uzmanlık ve hizmetiçi eğitimler vasıtasıyla TDP felsefesinin TDP birimlerinde çalışan personele aşılması gerekmektedir. Bu şekilde bir eğitimden geçirilen personelin TDP felsefesini aynı düzeyde algılaması ve hedeflerine ulaşmada aynı yol haritasını kullanması gerçekleştirilebilir bir hedeftir.

Her ne kadar beklentiler TDP birimlerinde çalışan personelin felsefeyi tam olarak anladığı ve TDP'nin hedeflerinin her personel tarafından aynı şekilde algılandığı yönünde ise de, mevcut durumun anlaşılması ve TDP birimlerinde çalışan personelin TDP felsefesini algılama seviyesinin ölçülmesi adına bu çalışma gerçekleştirilmiştir.

3. ARAŞTIRMA YÖNTEMİ

3.1. Araştırmanın Dizaynı

TDP alanında yapılan literatür taramasında TDP hakkında çok çeşitli tanımlamaların bulunduğu, ayrıca TDP unsurlarının keskin çizgilerle birbirinden ayrılmamakla beraber dört madde etrafında çerçvelendiği anlaşılmıştır. Söz konusu unsurları, bu çalışmanın TDP unsurları bölümünde de bahsedildiği üzere: Proaktif polislik, suç korkusunun azaltılması, halkla ilişkiler ve kaynakların etkin değerlendirilmesi şeklinde sıralayabiliriz. Bu unsurlar tek tek incelenerek genel manada TDP birimlerinde çalışan personelin bu unsurlara ne kadar vakıf oldukları, dolayısıyla TDP felsefesini ne kadar içselleştirdikleri ölçülmeye çalışılmıştır. Bununla birlikte TDP birimlerinde çalışan personelin genel olarak TDP konusundaki bilgi düzeyleri, genel TDP algıları ve TDP'nin kurumsallaşması konusundaki görüşleri de çalışmaya dâhil edilmiştir. Söz konusu unsurlar ışığında TDP birimlerinde çalışan personelin TDP algısı hazırlanan bir anketle ölçülmüştür. Ankette toplam 28 soru olup sorular araştırmacılar tarafından TDP unsurlarına uygun olacak şekilde hazırlanmıştır.

Ankete içerik geçerliliği kazandırma amacıyla TDP Şubesinde çalışan iki personel ile daha önce TDP alanında çalışmalar yapmış 2 akademik personele öntest uygulanmış ve gelen geri bildirimler çerçevesinde anket revize edilmiştir.

Ankette dokuz soru motomot cevaplamayı önlemek ve katılımcıları dikkatli tutmak için negatif yönlü olarak sorulmuştur. Analizlerden önce bu dokuz sorunun cevapları pozitif çevirilmiştir.

3.2. Araştırmanın Evreni ve Örneklemi

Bu çalışmanın evrenini Türk Polis Teşkilatı TDP Şubesi personeli oluşturmaktadır. Anketler Polis Akademisi aracılığıyla tüm illere gönderilmiş olup Türk Polis teşkilatı TDP birimlerinde çalışan tüm personele ankete katılma olanağı sunulmuştur.

4. Araştırmanın Bulguları

Araştırmaya katılanların demografik bilgileri Tablo 1’de sunulmuştur. Araştırmaya Türkiye’de farklı il emniyet müdürlüklerinden toplam 313 TDP personeli katılmıştır. Katılımcıların 239’u erkek (%78,4) 69’u ise kadındır (%21,6). Katılımcıların yaşı 20 ile 53 arasında değişmektedir ve yaş ortalaması 34’dür. Katılımcıların yaklaşık yarısı 31-40 yaş grubundandır. Araştırmaya katılanların büyük bir kısmı evlidir (%83,9). Katılımcıların eğitim seviyelerinin oldukça yüksek olduğu gözlemlenmektedir. Katılımcıların büyük bir çoğunluğu (%83,2) üniversite mezunu olup 19’u ise lisansüstü eğitim mezunudur. Katılımcıların tamamına yakını polis memurudur. Rütbeli personelin oranı %6,6’dır. Katılımcıların meslekte geçirdikleri yılların ortalaması 15,5’dir. Araştırmaya kıdem süresi 1-5 yıl olan ve 16 yıldan fazla olan polislerin çoklukla katıldığı görülmektedir. Katılımcıların tamamı il emniyet müdürlükleri TDP birimlerinde çalışmaktadır ve bunların tamamına yakını 1-5 yıldır TDP birimlerinde görev yapmaktadır. Bununla birlikte katılımcıların tüm mesleki hayatları gözönünde bulundurularak en uzun çalışmış oldukları birim de araştırmaya dâhil edilmiştir. Buna göre katılımcıların önemli bir bölümü (%39,7) meslek hayatlarının büyük bir kısmını TDP biriminde geçirmiş olup TDP’yi sırasıyla Asayiş (%29,5) ve Çevik Kuvvet (%15,8) birimleri izlemektedir.

Tablo 1: Katılımcıların Demografik Özellikleri

Değişken	n	%
Yaş (M = 34,2, Ss = 6,5)		
20-30	109	35,7
31-40	151	49,5
41-53	45	14,8
Cinsiyet		
Erkek	239	78,4
Kadın	66	21,6
Medeni Hal		
Bekâr	46	15,1
Evli	255	83,9
Eğitim Seviyesi		
Yüksekokul	32	10,5
Lisans	253	83,2
Yüksek Lisans ve Üzeri	19	6,3
Rütbe		
Rütbesiz	282	93,4
Rütbeli	20	6,6
Kıdem (M = 10,5, Ss = 6,4)		
1-5 Yıl	92	30,2
6-10 Yıl	59	19,3

11-15	60	19,7
16 Yıl ve Üzeri	94	30,8
TDP'de Çalışma Süresi (M = 2,7, Ss = 1,9)		
1-5 Yıl	274	90,7
6-10 Yıl	28	9,3
En Uzun Süre Çalışılan Şube		
TDP	93	39,7
Asayiş	69	29,5
Çevik Kuvvet	37	15,8
Diğer	35	15,0

N = 313

Tablo 2’de ankette katılımcılara yöneltilen 28 soru ve bunlara ait ortalama ve standart sapma değerleri sunulmuştur. Tabloda ayrıca bu soruların ölçtüğü 7 faktör ve bunlara ait ortalamalar da gösterilmiştir. Bu 7 faktör katılımcıların TDP unsurlarına ait algıları ve mevcut durumla ilgili değerlendirmeleridir. Tablodaki bulgulara göre katılımcıların sorular için yaptıkları değerlendirmeler 2,8 ile 4,7 arasında değişmektedir. En düşük değerlendirmenin “*TDP olarak çalıştığım ildeki emniyet müdürünün değişmesi halinde yaptığımız TDP uygulamaları da değişmez*” sorusu için yapıldığı, en yüksek değerlendirmenin ise “*vatandaş gözünde polis imajının düzeltilmesi çok önemlidir*” ve “*vatandaşın polisi güvenilir bulması önemlidir*” soruları için yapıldığı görülmektedir. Anket sorularının ölçtüğü 7 faktörün ortalamalarına bakıldığında ise *halkla ilişkiler algısının* en yüksek olarak (4,7) ölçüldüğü görülmektedir. Bunu sırasıyla *genel algı* (4,2), *proaktif polislik algısı* (4,2), *kaynakların etkin değerlendirilmesi algısı* (4,0), *genel bilgi sahibi olma* (3,8), *suç korkusu algısı* (3,6) ve *TDP kurumsallığı algısı* (3,0) takip etmektedir. TDP’nin unsurlarına ait algılar ile bu unsurlara ait mevcut durumlar arasındaki ilişkiye baktığımızda ise bazı boyutlarda algı ile mevcut durumun birbirine yakın olduğu, bazılarında ise belirgin farklılıklar olduğu görülmektedir. TDP genel algısı (4,2) ile mevcut TDP uygulamalarının dayandığı prensibin (4,3) birbirine yakın olduğu görülmektedir. Proaktif polislik algısı (4,2) ile mevcut proaktif polislik uygulamaları (4,2) ve halkla ilişkiler algısı (4,7) ile bu alandaki uygulamalar (4,5) da birbiri ile paralellik göstermektedir. Bununla beraber, kaynakların etkin değerlendirilmesi algısının (4,0) yüksek olmasına rağmen uygulamada bu prensibe uyulmadığı görülmektedir (3,3). Tersine, suç korkusu algısının (3,6) düşük olmasına rağmen uygulamada bu prensibe uyulduğu görülmektedir (4,2).

Tablo 2: Anket Soruları ve Bunlara Ait Ortalama ve Standart Sapmalar

	Sorular	Ort.	Ss	Ölçek	Ort.
1	TDP uygulamasının polisin otoritesini sarstığını ve polisi vatandaş karşısında zayıf gösterdiğini düşünmüyorum.	4,4	0,9	Genel Algı	4,2
2	TDP biriminde çalışmaktan çok memnunum.	4,5	0,8		
3	TDP bir Avrupa Birliği projesi ile hayata geçirilmiştir. Ancak bu projenin polisin yapmak istediği bir uygulamadan çok bir dayatma projesi olduğunu düşünmüyorum.	4,1	1,2		
4	Suçla karşı vatandaşlardan birlikte mücadele etmenin önemli olduğunu düşünüyorum.	3,6	1,7		
5	Suçla mücadelede vatandaşla birlikte hareket etmekteyiz.	4,3	0,7	Genel Bakış Açısı Mevcut Durum	4,3
6	TDP uygulamasının dünyadaki tarihi gelişimi hakkında bilgi sahibiyim	3,9	0,9	Genel Bilgi Sahibi Olma	3,8
7	Kırık Pencereler teorisini ve ne anlama geldiğini biliyorum	3,8	1,3		
8	Toplum Destekli Polislikle ilgili birime gelmeden önce yeterli bir eğitim verildi.	3,6	1,2		
9	TDP ile ilgili belirli dönemlerde verilen hizmet içi eğitimlerle bilgilerimizi sürekli güncelleştiriyoruz.	3,7	1,1		

Toplum Destekli Polislik Biriminde Çalışan Personelin Toplum Destekli...

10	Polisin tek görevi suçluları tespit etmek ve yakalamak değildir, bu nedenle suç oluşmasını engellemek adına yapılacak projeler de polisin bir işidir.	4,3	1,2	Proaktif Polislik Algısı	4,2
11	Bir ilde problemlili mahalleler veya suç oranı yüksek bölgelerin tespitini sadece istihbarat birimleri veya diğeri asayiş birimleri yapmamalıdır.	4,1	1,1		
12	Bir ilde problemlili mahalleler veya suç oranı yüksek bölgelerin tespitinde Toplum Destekli Polis birimi mutlaka kullanılmalıdır.	4,3	0,9		
13	Görev yaptığım ilde problemlili mahalleler veya suç oranı yüksek bölgelerin tespitinde Toplum Destekli Polis birim olarak katkı sağlamaktayız.	4,2	0,9	Proaktif Polislik Mevcut Durum	4,2
14	Vatandaş gözünde polis imajının düzeltilmesi çok önemlidir.	4,7	0,6	Halkla İlişkiler Algısı	4,7
15	Vatandaşın polisi güvenilir bulması önemlidir.	4,7	0,8		
16	Toplum Destekli Polis birimimiz vatandaşın polisi güvenilir bulması amacıyla çeşitli faaliyetler yapmaktadır.	4,5	0,7	Halkla İlişkiler Mevcut Durum	4,5
17	Toplum Destekli Polis birimimiz vatandaşın gözünde polis imajını düzeltmek için faaliyetler yapmaktadır.	4,5	0,7		
18	Personel planlaması yapılırken TDP birimlerinin vermiş olduğu bilgiler doğrultusunda bazı bölgelere daha fazla personel aktarımı yapılmalıdır	4,0	0,9	Kaynakların Etkin Değerlendirilmesi Algısı	4,0
19	Genel uygulama yapılacak alanların yeri ve zamanının tespitinde TDP birimlerin görüşü alınmalıdır.	4,0	0,9		
20	TDP biriminin yapmış olduğu ön çalışmalar, ilde hangi bölgeye insan ve kaynak aktarımı yapılacağını belirlemelidir.	3,9	1,0		
21	TDP birimlerinin vermiş oldukları bilgilere dayanarak bazı bölgelere daha fazla araç ve ekipman sağlanmalıdır.	4,2	0,8	Kaynakların Değerlendirilmesi Mevcut Durum	3,3
22	İlimizde genel uygulama yapılacak alanların yerini ve arama zamanlarının tespitinde TDP birimlerinin görüşü alınmaktadır.	3,0	1,3		
23	TDP biriminin yapmış olduğu ön çalışmalar, ilimizde hangi bölgeye insan ve kaynak aktarımı yapılacağını belirlemektedir.	3,5	1,2	Suç Korkusu Algısı	3,6
24	TDP birimlerinin yapmış oldukları faaliyetlerin toplumda suç korkusunu azaltacağını düşünüyorum.	3,8	1,4		
25	Yaya devriye uygulamasının suç korkusunu azaltacağını düşünüyorum.	3,4	1,3	Suç Korkusu Mevcut Durum	4,2
26	Çalıştığım birimde toplumda suç korkusunu azaltacak çalışmalar yapmaktayız.	4,2	0,9		
27	TDP olarak çalıştığım ildeki emniyet müdürünün değişmesi halinde yaptığımız TDP uygulamaları da değişmez.	2,8	1,3	TDP Kurumsallığı Algısı	3,0
28	Başka şehirlerdeki TDP birimleri bizimle benzer uygulamalar yapmaktadırlar.	3,1	1,1		

Tablo 3’de ankette ölçülen TDP’nin 7 unsuruna ait faktörlerin Cronbach Alpha güvenilirlik değerleri gösterilmiştir. Değerlendirmeye mevcut durumu ölçen sorular alınmamış, sadece algıyı ölçen sorular alınmıştır. Buna göre Cronbach Alpha güvenilirlik değerleri 0,41 ile 0,75 arasında değişmektedir. Nunnally’nin (1978) değerlendirmesine göre bu değerler ideal olmasa da kabul edilebilirdir. Güvenirlik değerlerinin düşük çıkmasının bir nedeni ölçeğin yeni olması ve daha önce hiç kullanılmamış olması olabileceği gibi ölçeklerde az sayıda soru bulunuyor olması da olabilir (Field, 2005). Suç korkusunu ölçen iki soruya ait güvenilirlik değeri çok düşük çıkmıştır. Bu nedenle 25. soru olan “yaya devriye uygulamasının suç korkusunu azaltacağını düşünüyorum” sorusu spesifik bir uygulamaya ait bir değerlendirme olduğundan bu ölçekten çıkartılmıştır ve suç korkusu algısı tek soru üzerinden analizlerin devamında değerlendirilmiştir.

Tablo 3: TDP Boyutlarına Ait Güvenilirlik Değerleri

Ölçek	Soru Sayısı	Cronbach Alpha
Genel Algı	4	0,52
Genel Bilgi Sahibi Olma	4	0,56
Proaktif Polislik Algısı	3	0,54
Halkla İlişkiler Algısı	2	0,59
Kaynakların Etkin Değerlendirilmesi Algısı	4	0,75
Suç Korkusu Algısı	1	-
TDP Kurumsallığı Algısı	2	0,41

N = 655

Tablo 4’de katılımcıların TDP algılarının yaş, cinsiyet, medeni hal, eğitim seviyesi, rütbe, kıdem, TDP’de çalışma süresi ve daha önceki çalıştıkları şube değişkenlerine göre farklılaşp farklılaşmadığına ait yapılan *t*-test ve ANOVA analizlerinin sonuçları gösterilmiştir. Bulgular yapılan 154 karşılaştırma içerisinde sadece 2 tanesinde katılımcıların TDP algılarının farklılaştığını göstermiştir. Buna göre katılımcıların yaş gruplarına göre TDP hakkındaki genel bilgi düzeyleri farklılaşmaktadır. Yaş arttıkça TDP bilgi düzeyinin arttığı görülmektedir. Benzer olarak katılımcıların kıdemleri arttıkça TDP kurumsallığı algısı farklılaşmaktadır. Daha fazla kıdeme sahip olanların TDP uygulamalarının kurumsallığına daha çok inandıkları anlaşılmaktadır. Bu iki alan dışında katılımcıların yaş, cinsiyet, medeni hal, eğitim seviyesi, rütbe, kıdem, TDP’de çalışma süresi ve daha önceki çalıştıkları şube gibi özelliklerine göre TDP algıları farklılaşmamaktadır. Bir diğer ifadeyle, katılımcılar demografik özelliklerinden bağımsız olarak TDP konusunda benzer inanış, değer ve bilgiye sahiptirler.

Tablo 4: TDP Algısının Demografik Değişkenlere Göre Farklılaşma Analizi

Değişken	Genel Algı	Genel Bilgi	Proaktif Polislik	Halkla İlişkiler	Kaynak.	Suç Korkusu	Kurumsal.
Yaş (M = 30,6, SD = 5,7)							
20-30	4,1	3,6	4,2	4,7	4,0	3,9	2,9
31-40	4,1	3,8	4,2	4,7	4,0	3,8	3,0
41-53	4,2	4,0	4,3	4,6	4,1	3,7	3,2
<i>F</i>	0,6	6,0**	0,9	0,8	0,8	0,7	1,8
Cinsiyet							
Erkek	4,2	3,8	4,3	4,7	4,0	3,8	3,0
Kadın	4,0	3,6	4,1	4,6	3,9	3,7	3,1
<i>T</i>	1,5	1,8	1,7	1,2	1,4	0,5	-1,1
Medeni Hal							
Bekâr	4,0	3,7	4,1	4,8	4,2	3,8	2,9
Evli	4,1	3,8	4,3	4,7	4,0	3,8	3,0
<i>T</i>	-0,8	-0,8	-1,5	1,3	1,7	0,6	-1,0
Eğitim Seviyesi							
Yüksekokul	4,2	3,8	4,3	4,8	3,9	3,8	2,8
Lisans	4,1	3,8	4,2	4,7	4,0	3,8	3,0
Y. Lisans +	3,8	3,8	4,2	4,5	3,9	3,8	3,0
<i>F</i>	2,2	0,1	0,1	1,7	0,4	0,1	0,4
Rütbe							
Rütbesiz	4,1	3,8	4,2	4,7	4,0	3,8	3,0
Rütbeli	4,1	3,7	4,5	4,3	4,1	3,9	3,2
<i>T</i>	0,1	0,6	-1,2	1,6	-0,8	-0,5	-1,3
Kıdem (M = 7,3, SD = 5,1)							
1-5 Yıl	4,1	3,6	4,2	4,8	4,1	3,9	2,8

6-10 Yıl	4,2	3,7	4,4	4,7	4,1	4,0	3,0
11-15 Yıl	4,2	3,9	4,2	4,7	3,9	3,7	3,1
16 Yıl ve Üzeri	4,0	3,9	4,3	4,7	3,9	3,7	3,1
<i>F</i>	1,3	2,5	0,6	0,7	1,7	0,8	2,8*
TDP'de Çalışma Süresi							
1-5 Yıl	4,1	3,7	4,3	4,7	4,0	3,8	3,0
6-10 Yıl	4,1	3,9	4,2	4,8	4,0	3,8	2,9
<i>T</i>	0,1	-1,7	0,7	-1,0	0,2	0,1	0,8
En Uzun Süre Çalışılan Şube							
TDP	4,0	3,7	4,2	4,7	4,0	3,6	3,0
Asayiş	4,1	3,8	4,3	4,8	4,1	3,9	2,9
Çevik Kuvvet	4,2	4,0	4,3	4,6	4,0	3,7	2,8
Diğer	4,2	3,7	4,5	4,7	3,9	3,6	3,1
<i>F</i>	0,5	1,6	1,1	0,7	0,7	0,9	0,5

*. Değişkenler arasındaki fark 0,05 seviyesinde anlamlıdır.

**.. Değişkenler arasındaki fark 0,01 seviyesinde anlamlıdır.

TARTIŞMA VE SONUÇ

TDP felsefesi 1980'li yılların başından itibaren özellikle ABD gibi gelişmiş ülkelerde 2000'li yılların başından itibaren de Türkiye'de polislik mantalitesine hakim olan yeni bir felsefedir. TDP tarzı felsefelerin herhangi bir organizasyonda etkili bir şekilde kullanılabilmesi için o felsefenin özellikle organizasyonda uygulayıcı konumda bulunan personel tarafından öğrenilmesi, kabul edilmesi ve içselleştirilmesi gerekmektedir. TDP felsefesinin Türk Polis Teşkilatındaki uygulayıcıları TDP Şubelerinde çalışan emniyet personeldir. Bu çalışmada Türkiye'nin çeşitli şehirlerinde TDP Şube Müdürlüklerinde çalışan personelin TDP ile ilgili algıları ölçülmeye çalışılmıştır.

Öncelikle personelin genel TDP bilgisinin ne seviyede olduğu araştırılmıştır. TDP şubesi Emniyet Teşkilatındaki birimlerin büyük bir kısmını oluşturan genel hizmet birimlerinden farklı olarak polisliğin bir servisten ziyade hizmet olarak sunulduğu bir birimdir. Diğer bir ifadeyle, TDP şubelerinde görev alan polisler geleneksel polislik anlayışından farklı olarak Emniyet teşkilatı içinde yeni şekillenen bir felsefe doğrultusunda görev yapmaktadırlar. Dolayısıyla bu birimde çalıştırılacak personele TDP anlayışının anlatılması ve felsefesinin öğretilmesi oldukça önemlidir. Bu bağlamda anket soruları hazırlanırken "*TDP uygulamasının dünyadaki tarihi gelişimi hakkında bilgi sahibiyim*" ifadesi ile birlikte TDP'nin tarihsel gelişiminde önemli rol oynayan "*Kırık Pencereler Teorisi hakkında bilgi sahibiyim*" ifadesi de anket sorularına dâhil edilmiştir. Ayrıca sözkonusu bilgilendirmelerin TDP şubesinde göreve yeni başlayacak olan personele oryantasyon şeklinde verilmesinin verimliliği arttıracığı düşünüldüğünden hizmetiçi eğitimle ilgili sorulara "*Toplum Destekli Polislikle ilgili birime gelmeden önce yeterli bir eğitim verildi*" dahil edilmiştir. Gerek tarihsel gelişim ile ilgili iki soru gerekse TDP ile ilgili hizmetiçi eğitimi kapsayan sorulara verilen cevaplar incelendiğinde 4'e yakın yüksek değerler bulunmuştur. Diğer bir ifadeyle personelin genel olarak TDP konusunda bilgi sahibi olduğu, Kırık Pencereler gibi TDP anlayışına yön veren önemli çalışmalara vakıf olduğu ve TDP biriminde göreve başlama süreci ile birlikte süreklilik arzeden bir hizmetiçi eğitime tabi olduğu anlaşılmıştır.

Yapılan anket çalışmasında TDP birimlerinde çalışanların TDP unsurlarına ait algı düzeyleri ölçülmüştür. Ayrıca bu algı düzeylerinin katılımcıların demografik değişkenlere göre farklılaşp farklılaşmadığı da analiz edilmiştir. Bulgular demografik değişkenlerin katılımcıların algılarını etkilemediğini göstermiştir. Bir diğer ifadeyle, katılımcılar cinsiyet, yaş, eğitim düzeyi, medeni hal, rütbe ve kıdem gibi özelliklerine bakılmaksızın aynı düzeyde TDP algısına sahiptirler.

Ankette araştırılan konulardan bir tanesi de TDP Felsefesinin kurumsallaşma düzeyidir. Çalışma dâhilinde kullanılan kurumsallaşma kavramı bir organizasyon tarafından sunulan hizmetlerin, organizasyonun görev aldığı her bölgede aynı düşünce ve aynı felsefe ile sunulması anlamına gelmektedir. Bulgular TDP personelinin TDP'in kurumsallaşması konusundaki algı seviyesinin 3 yani kararsız seviyesinde olduğunu göstermiştir. Ayrıca anketteki en düşük değerlendirmenin 2,8

ile “TDP olarak çalıştığım ildeki emniyet müdürünün değişmesi halinde yaptığımız TDP uygulamaları da değişmez” sorusu için yapıldığı tespit edilmiştir. Bu değerler TDP felsefesinin kurumsallaşma konusunda istenilen seviyeye henüz ulaşamadığını göstermektedir. Kurumsallaşma ile ilgili yaşanan sıkıntının kanımızca en büyük nedeni henüz Emniyet Teşkilatının TDP anlayışını tam olarak idrak edememesi ve içselleştirememesidir. Aslında Emniyet Teşkilatında görev alan personel sayısının 250 bini geçtiği düşünüldüğünde, bu kadar kalabalık bir teşkilatın bir anda geleneksel polislik anlayışını terk ederek yeni bir polislik anlayışı olan ve suçla mücadele yerine suça neden olan unsurlarla mücadele ederek suçu engellemeyi ve halkın desteğini yanına almayı hedefleyen bir felsefe değişikliğine geçmesinin zaman alacağı aşikârdır. Bunun yanında özellikle üst düzey yönetici olarak görev yapan personelin TDP konusunda görüş ayrılıklarına düştükleri düşünülmektedir. TDP birimlerinin yapmış oldukları bazı faaliyetlerin TDP dışında Sosyal hizmetler gibi değişik kurumların görevi olduğu dolayısıyla projeler planlanırken başka kurumların asli görev alanına giren konulara müdahil olunmaması gerektiği söylemleri Emniyet Teşkilatı içinde sık sık rastlanan ifadelerdir. Ancak bunun tam olarak anlaşılabilmesi için hedef kitlenin üst düzey yöneticiler olduğu bir algı çalışmasının yapılmasında fayda olduğu mülahaza edilmektedir. Emniyet teşkilatının personel istihdamı konusunda bir hareketliliğe sahip olduğu ve özellikle üst düzey görevlerde bulunan personelin görev yerlerinin sık sık değişebileceği düşünüldüğünde, yapılan projelerin ve sağlanan hizmetin aynı boyutta kalmasının ancak ve ancak kurumsallaşma vasıtasıyla sağlanabileceği düşünülmektedir. Kurumsallaşma vasıtasıyla TDP hizmetleri yönetici kademesinde meydana gelen değişikliklerden olumsuz manada etkilenmeyeden ve kesintiye uğramadan halka sunulabilecektir.

TDP personelinin genel TDP algısı ile TDP unsurlarının farkındalığı konusundaki algıları değerlendirildiğinde 4 ve 4ün üzerinde skorların mevcut bulunduğu görülmektedir. TDP unsurlarının tamamında görülen yüksek skorlar TDP birimlerinde çalışan personelin TDP felsefesinin anlamı, TDP'nin unsurlarının içeriği ve amaçları konularında bilinçli oldukları sonucunu ortaya koymaktadır. TDP unsurlarından özellikle halkla ilişkiler boyutundaki skorlar literatür taraması sırasında elde edilen sonuçlarla benzerlik arz etmektedir. Literatür taraması sırasında halkla ilişkiler boyutunun polisler tarafından en çok anlaşılan boyut olduğu görülmüştür. Yapılan analizler sonucunda halkla ilişkiler boyutu 4,7 ile en yüksek değeri alan unsur olarak not edilmiştir.

Çalışmada salt TDP unsurlarının algı seviyesi ölçülmekle kalmamış, ayrıca sözkonusu unsurlara ait faaliyetlerin mevcut durum içerisinde ne kadar uygulandığı konusunda da ankete katılan personele sorular yöneltilmiştir. Sonuçlar incelendiğinde “Halkla ilişkiler” ve “Proaktif polislik uygulamaları” boyutlarında mevcut durum ile algının çok benzer neticeler verdikleri ve sonuçların örtüştüğü tespit edilmiştir. TDP'nin tarihsel gelişimi incelendiğinde özellikle Türkiye’de yapılan TDP projelerinde halkla ilişkiler bağlamında halka ulaşılması ve halk ile diyalogun geliştirilerek suçu önleyici tedbirler alınması konularının ön plana çıktığı bilinmektedir. Bunun neticesi olarak da her iki unsur ile ilgili hem yüksek algı hemde yüksek mevcut durumu sonucu ortaya çıkmıştır.

Ancak TDP felsefesinin diğer iki unsuru olan “Kaynakların etkin değerlendirilmesi” ve “Suç korkusunun azaltılması” konularında mevcut durum ile algı arasında farklılıkların olduğu görülmektedir. Kaynakların etkin değerlendirilmesi ile ilgili genel görüş 4,2 iken mevcut durum sorulduğunda bu değer 3,3’e kadar düştüğü görülmektedir. Bir diğer ifade ile algı ile uygulama arasında bir tezatlık ortaya çıkmaktadır. Bu sonuçlara göre TDP birimlerinde çalışan personel TDP felsefesinin uygulanmasının organizasyona ait kaynakların etkin olarak kullanılmasında faydalı olacağı görüşünü benimsemektedir. Ancak aynı personel mevcut durumda TDP birimlerinden kaynakların etkin bir şekilde kullanılması adına istenilen düzeyde yararlanılmadığını düşünmektedir. TDP birimlerinde çalışan personelin kaynakların etkin değerlendirilmesi konusunda yetkili personel olmadığı, kaynakları kullanmaya yetkili personele bilgi aktarımı sağladığı düşünüldüğünde bu sonucun daha önce işaret edilen kurumsallaşma problemiyle yakından ilişkili olduğu görülmektedir.

Suç korkusunun azaltılması konusunda ise tersine bir durum söz konusudur. Ankete katılan personelin suç korkusunun azaltılması konusunda algı düzeylerinin (3,6) mevcut duruma (4,2) göre daha düşük olduğu göze çarpmaktadır. Mevcut durumda görülen yüksek skorlar ile TDP personeli, uygulamada vatandaşın suç korkusunu azaltmaya yönelik çalışmaların mevcudiyetine işaret etmektedir. Bu çalışmaları uygulamakla beraber suç korkusunun azaltılması konusunda personelin yeterince bilinçli olmadığı düşünülebilir. Burada TDP eğitimlerini planlayan personelin özellikle suç korkusunu azaltmanın önemine dair çalışmalar hazırlaması ve bunu hizmetiçi eğitimler vasıtasıyla TDP personeline aktarmasının yararlı olacağı düşünülmektedir.

KAYNAKLAR

Bullock, K. (2010). "Generating and Using Community Intelligence: The Case of Neighborhood Policing", *International Journal of Police Science and Management*, C.12, S.1, ss.1-11.

Carter, D. (2000), "Reflections on the Move to Community Policing", [http://webs.wichita.edu/depttools/depttoolsmemberfiles/rcpi/Policy Papers/Reflections on Comm Pol.pdf](http://webs.wichita.edu/depttools/depttoolsmemberfiles/rcpi/Policy%20Papers/Reflections%20on%20Comm%20Pol.pdf), (erişim tarihi :15.06.2012).

Colvin, C. ve Goh, A. (2006). "Elements Underlying Community Policing: Validation of Construct", *Police Practice and Research*, C.7., S.1., ss.19-33.

Cheurprakobkit, S. (2002). "Community Policing: Training, Definitions and Policy Implications", *Policing: An International Journal of Police Strategies and Management*, C.24, S.4, ss.709-725.

Community Policing Defined. (2012). COPS: Community Oriented Policing: [http://www.cops.usdoj.gov/Publications/e051229476_CP-Defined-TEXT v8_092712.pdf](http://www.cops.usdoj.gov/Publications/e051229476_CP-Defined-TEXT_v8_092712.pdf) (erişim tarihi :15.06.2012).

Delice, M. ve Duman, A. (2012). Toplum Destekli Polislik Kapsamında Halkın Polis Algısının Ölçülmesi. *Polis Bilimleri Dergisi*, 14(2), 1-31.

Delice, M. (2013). Halkın Bıçak ve Bıçakla İşlenen Suçlar Algısının Ölçülmesi: Erzurum İli Örneği. *Adli Bilimler Dergisi*, 12(2), xx-xx.

Ferraro, K. F. (1995) *Fear of Crime: Interpreting Victimization Risk*, Albany: State University of New York Press Yayınları.

Field, A. (2005). *Discovering Statistics Using SPSS: Second Edition*. Thousands Oak, CA: SAGE Publications Inc.

Gianakis, G. ve Davis, J. III. (1998), "Reinventing or Repackaging Public Services? The Case of Community-Oriented Policing." *Public Administration Review* C. 58, S.6, ss.485-98.

Gölge, S. (2010), "Polis İmajı ve Algılamasında Halkla İlişkiler", Yıldız Dilek Ertürk, (Ed.), *Polis ve Halkla İlişkiler*,(s.333-355), İstanbul: Kutup Yıldız Yayınları

Güçdemir, Y. (2010), "Halkla İlişkiler Alanına Genel Bir Bakışla Emniyet Teşkilatında Halkla İlişkilerin Önemi", Yıldız Dilek Ertürk, (Ed.), *Polis ve Halkla İlişkiler*,(s.3-20), İstanbul: Kutup Yıldız Yayınları

Gül, S. K. (2010). "Toplum Destekli Polislikte Polis Yöneticilerinin Rolü", (Ed. Alper Sözer), *Toplum Destekli Polislik: Toplum, Suç ve Güvenlik*, ss.137-155, Adalet Yayınevi, Ankara.

Hess, K. M. ve Orthmann, C. H. (2011). *Introduction to Law Enforcement and Criminal Justice*. New York: Delmar Yayınları.

Innes, M., Abbott, L., Lowe, T. ve Roberts, C. (2009), "Seeing Like a Citizen: Field Experiments in Community Intelligence-Led Policing", *Police Practice and Research*, C.10, S.2, ss. 99-114.

Kelling, G. (2000), "Police and Communities: The Quiet Revolution", Oliver, Williard (Ed.), *Community Policing Classical Readings*, (s.60-70), Upper Saddle River, New Jersey: Prentice Hall Yayınları.

Kohm, S. (2000), "Spatial Dimensions of Fear in a High-Crime Community: Fear of Crime or Fear of Disorder?", *Canadian Journal of Criminology & Criminal Justice*, C.51, S.1, ss. 1-30.

Moore, M., Trojanowicz, R. ve Kelling, G. (2000) "Crime and policing", Oliver, Williard (Ed.), *Community Policing Classical Readings*, (s.41-59), Upper Saddle River, New Jersey: Prentice Hall Yayınları.

Murray, J. (2005), "Policing Terrorism: A Threat to Community Policing or Just a Shift in Priorities?" , *Police Practice & Research* C.6, S.4, ss.347-61.

Nunnally, C. (1978). *Psychometric Theory*. New York, NY: McGraw-Hill.

Oliver, W. (1998), *Community oriented policing: A systematic approach to policing*. Upper Saddle River, NJ: Prentice-Hall Yayınları.

Oliver, W. (2006) "The Fourth Era of Policing: Homeland Security", *International Review of Law*, C.20, S.1-2, ss. 49-62.

Peaslee, L. (2009), "Community Policing and Social Service Partnerships: Lessons from New England", *Police Practice and Research*, C.10, S.2,ss 115-131.

Schmallager, F. (2004), *Criminal Justice Today*, Upper Saddle River, New Jersey: Pearson Prentice Hall Yayınları.

Steinheider, B. ve Wuestewald, T.(2008). "From the Bottom-up: Sharing Leadership in a Police Agency. *Police Practice and Research*, C.9, S.2,ss 145-163.

Toplum Destekli Polislik (TDP) Hizmet Standardı Ve Uygulamaları, http://www.asayis.pol.tr/belge/TDP_Hizmet_Standardi_ve_Uygulamalari.pdf, (erişim tarihi :15.06.2012).

Trojanowicz, R. ve Bucqueroux, B. (1990), *Community Policing: A Contemporary Perspective*, Cincinnati, OH:Anderson Yayınları.

Uludağ, Ş. (2010), Vatandaşların Suç Korku (güvenlik Endişesi) Seviyesine Etki Eden Faktörler ve Alınabilecek Önlemler: Malatya örneği. *Polis Bilimleri Dergisi*, 12(1), 1-28.

Williams, J. ve Sloan, R. (1990), *Turning Concept Into Practice: The Aurora, Colorado Story*. E. Lansing, MI: Michigan University National Center for Community Policing.

Zengin, C. (2012), " Polis Eğitim Fonksiyonunun Yönetsel Performansının Değerlendirilmesi: Tematik Denetim Yönteminin Uygulanabilirliği", *Polis Bilimleri Dergisi*, C.14, S.1, ss. 101-134.